

нието ще получи по голѣма свобода, а тогава ще може да се искаже то самичко, какво е: бългaрско ли е, сърбско, гърцко или влашко. Тoгaвa *бугарашитѣ*, които сж отишли въ Македония и съ силата на турското правителство карали населението да се отрича отъ сърбската народностъ, ще изчезнатъ. Не е ли така?

Смѣте се на ли? Знаемъ, защо се смѣте. Защото тогава намѣсто *бугарашитѣ* ще изчезнатъ други нѣкои, нали? Мислѣте, каквото щете, работѣте, каквото щете — нѣ мислѣте за края на всичко

Прѣди да свършимъ говора си, позволѣте ми да кажемъ още нѣколко думи. Въпросътъ е за Видинско, Софийско, Пиротско, Зайчерско и други страни оттатъкъ Българска-Морава, или вашата Бугаръ-Морава. За Видинско,, какво да Ви кажѣ незнаж. Ако населението тамо е сърбско, както утвърждава „Ускокъ“, тогaвe и азъ и г. Михалаки Георгиевъ, нашиятъ дипломатически агентъ — сме сърби. Защо се смѣте. „Оставѣте, това е глупостъ“ — казваше единъ приятель. Да оставимъ, съгласенъ съмъ.

Софийско е сърбско било. Слушайте:

„Сжбрали се педесѣ ѳунаци,
Сжбрали се, у ладни меани
Да си пиѳа и да си зборуѳа.
Провикна се Јанкул добжр ѳунак,
Провикна се до колку си може:
— Вала виѳе, педесе дружина,
Ја слушаѳте, што чем да ви кажемъ:
Посилил се по бугарска зѣмља,
Заванѳл ѳе друми и пжтишта,
Заварднл ѳе камени клисури . . .
[Сбм. X 84].

Това сърбски езикъ ли е? Ето на такъвъ езикъ пѣжтъ въ Софийско. Слушайте какво разговаря населението:

„Имало еѳин чoвѣк, та ѳн тржгнѳал д' ѳде по чужда зѣмља: ишел, ишел, та отишел незнаѳно колку далек. Като одил по таѳа чужда зѣмља, еднжш замржнѳал и отишел у еднѳа кжшт да преноштува“. [Сбм. XIII 167] Това сърбски говоръ ле е?